

Edebiyat Defteri

ANSIZIN -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
5 Ekim 2025 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ölü

Hangi mahallede imam yok,
Ben orada öleceğim.
Kimse görmesin ne kadar güzel,
Ayaklarım, saçlarım ve her şeyim.

Ölüler namına, azade ve temiz,
Meçhul denizlerde balık;
Müslüman değil miyim, haşa,
Fakat istemiyorum, kalabalık.

Beyaz kefenler giydirmesinler,
Sızlamasın karanlığım havada.
Omuzlardan omuzlara geçerken sallanmayayım,
Ki bütün azalarım hülyada.

Hiçbir dua yerine getiremez,
Benim kainatlardan uzaklığımı.
Yıkamasınlar vücudumu, yıkamasınlar,
Çılgınca seviyorum sıcaklığımı...

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

DOLU SOKAK

Ne korkuyorsun
Uyanıp geceleri
Ölüm yaşayacağını yokedebilir
Yaşadığını değil

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

Şâir. İstanbul'da doğdu. Yarbay Hasan Hüsnü Bey'in oğ-ludur. İlköğrenimini Konya, Kayseri, Adana ve Kozan'da, ortaöğrenimini Tarsus ve Adana ortaokulları ile Kuleli Askerî Lisesi'nde yaptı (1933). HarbOkulu'nu bitirerek (1935) uzun yıllar subaylık yaptı. Onyüzbaşı iken kendi isteği ile ordu-dan ayrıldı. Çalışma Bakanlığı İş Müfettişi olarak sekiz yıl çalıştı (1952-1960). İstanbul'da (Aksaray'da) Kitap Kıtabevi'-ni açtı (1959), yayımcılık yaptı. Türkçe adlı aylık bir dergiyi 43 sayı çıkardı (1960-1964). Kitabevini kapattıktan sonra kendini sadece sanatına verdi.

Fazıl Hüsnü'nün ilk yazısı (hikâye) ortaokulda öğrenci iken Yeni Adana ga-zetesinde çıktı (1927). Şiir olarak yayımlanan ilk eseri de İstanbul dergisinde yer alan Yavaşlayan ömür'dür(1933). Varlık dergisinde çıkan şiirleri ile tanınmaya başladı. Yayımlanan ilk kitabı da Havaya Çizilen Dünyâ'dır (1935). Bu kitapta âşık tarzında, ölçülü, kafiyeli şiir denemeleri vardır. Beş yıl sonra çıkan Çocuk ve Allah adlı kitabında edebi şahsiyetini bulduğu görülür. Bu eserle birlikte Dağlarca şiirinin çizgisi-ni, tekniğini ve temasını bulmuş olur. Düşünce, destan, sos-yal olaylar ve çocuk temalarını yalın bir dil ve etkili bir anlatımla işler. Fazıl Hüsnü Dağlarca biçime, sembollere, ses güzelliğine önem verir. Destan denemeleri (Üç Şehitler Destanı, İstiklâl Savaşı, İnönü'ler, Yedi Mehmetler vb.) çok başarılı olmuştur. Ata-türk ve onun inkılâplarını şiirleriyle yorumlayan ve savunan şâirlerimizdendir.

Büyük şairin vasiyeti: Evimi müze yapın

Şair Fazıl Hüsnü Dağlarca, bu yılın ilk aylarında yaptığı bir röportajda ölümünden sonra Kadıköy'de yaşadığı evin müze haline getirilmesini vasiyet etmişti. Evini Kadıköy Belediyesi'ne bağışlayan Dağlarca, Mühürdar Caddesi'ndeki evinde kendisini ziyaret eden Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk'e, evinin müzeye dönüştürülmesi için vasiyette bulundu.

Dağlarca, Öztürk'e, 'Barış Manço'nun evinin belediye tarafından müze olarak düzenleneceğini öğrenip memnun oldum. Ben de yıllardır içinde yaşadığım, şiirlerimi yazdığım evimin ölümünden sonra yaşamaya devam etmesini istiyorum. Evimi alıp müze olarak düzenlesinler' dedi.

Ünlü şair, müzenin yaşayan bir müze olması, bir bölümünde kitapları ve eşyasının sergilenmesi, bir kısmının da kafeterya gibi olmasını dileğini Öztürk'e aktararak, 'Buraya gelip gençler, kadınlar, kızlar otursun, kitap okusun, bir şeyler içsinler. Tabii burayı belediye işletsin' diye konuştu.

Dağlarca, vasiyetinin nedenini ise şu şekilde açıkladı: 'Ben İstanbul'un birçok yerinde ikamet ettim. Gezdim, gördüm, yaşadım. Ama en çok Kadıköy'ü sevdim. Tabii Kadıköy eskiden bir başka güzeldi. Güzellik sergisiydi; çirkin kadın, çirkin adam, çirkin çocuk yoktu. Ya da biz göremezdik. Kadıköy'e Moda'ya çıktığımız zaman, üstümüze başımıza ayrı bir özenirdik. Kadıköy'ün kadınları hep güzel kokardı.' Dağlarca, çocukları çok sevdiğini belirterek, 'Onlar için çok kitap yazdım. Okullara gittiğimde etrafımı sarıp imza istemeleri de beni çok mutlu ediyor. Ama artık sokağa çıkamadığım için gidemiyorum. Evim müze olursa çocuklar gelsin burada iyi vakit geçirsinler istiyorum' şeklinde konuştu.

Günün şiiri bölümümüzde bütün hayatını şiire adayan Edebiyat'ın Asırlık Çınarı olan FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA üstadın bir kaç şiirini ve vasiyetini sizlerle paylaştık.

Mekânı cennet olsun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1/olu.html>

SUSKU

Er geç yine duyulur kokun ve dŒerim ardından yola.
Kimsesizliğim sırtımda durur
Öylece...
Akıldan yoksun

Geceye dillenir
Gündüz dilenirim seni tanrıdan.
Susku !
içimden dŒürür kendini!

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/6468/susku.html>

SUSKU II

Aşk soluyor ruhum gıcık bir akşama inat
Kemikleri sızlayan dakikalar yorgun
Ve bezgin aklımda yokluğundan mahkum endişeler
Biraz aralسام dudaklarımı adın düşer
Biraz aralسام perdemi güneş sızır yerine
Ömrüm ömrün olmadan geçer

Susku
Sakla sevgiliyi içinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/7739/susku-ii.html>

SUSKU III [SON]

Yalnızlıktı sızmış olduğum köşenin adı
penceresi viran gözler
bulanık görmekte aşkı
öylece bakar durur.

Ömrüm ömrü olmadan geçti
akıldan yoksun.

Gecede dillendirdim
gündüzden dilendiğim aşkı

Susku
içimden çık!

Susku
aşkla öldür kendini!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/8542/susku-iii-son.html>

İKİ HECE

Günün bir kenarından düşer
gamzesi
yorgun geceme
yerleşir
durur zaman, sevilme vaktidir bitmez gece

bir hece yerleşir dilime bir hece daha
günümde geçer
rüyadır
geçer zaman sevişme vakti gelsin diye
sevdadır, kokusu kalsın diye tenimde

çocukluğumdan kalandır avuçlarına bıraktığım
el değmemiş göz görmemiş saflığımla

ytirdiğim kaç kelime varsa aşka dair
üstünü çizdim
sen
sen beni sev diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/8951/iki-hece.html>

Salıncak

Elimi uzatsam olduğun yere
Sen inerken
Ben ıkamam bu zincirin esaretinden
Oturduğum yerden düşer gözlerim
Salınışını izleyemem üzerime düşen gölgenin
Bir salıncakta tutuşur özlemler

Ne dokunabilirim!
Ne dokunur usulca ellerin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15681/salincak.html>

Çığlık

Üstüme çöken geceyi
Yalnızlığımınla damıttım

Sevda çığlıklarımın
Yaptığım broş yakanda

Sakın
Bakma!...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17136/ciglik.html>

"HİKAYE"

Gözlerin oldum
Kendime baktım kırk parça aynadan
Geçmişti öfken anladım
Uzattım dudaklarımı
Öptün

Öncesi yaşanmamış hikayeydin
Salına salına yürürdün yanımda
Uzatırdım ellerimi görmezdin
Gözlerime bakmaktan
Usulca düşerdi sözlerim ardına
Duymazdın
Çok seviyorum dediğimi

Gözlerin oldum
Sana baktım kırk parça aynadan
Ne güzeldi bedenin
Soluya soluya geçerdim kokundan
Bilmezdin
tenime çiy düştüğünü heyecandan

Öperdim
Sen kaçtıkça çocuksu düşlerine
Günlerce gelmezdin

Ben hep beklerdim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/21146/hikaye.html>

Suskum

zifiri gecede ışıldayan yüz umudum mu?

tazelenen yürek kıpırtıları neyin nesi
acımda geri mi almalıyım dün'ü?
yoksa asılı mı kalmalı sol yanımda sana dair yangınlar
katlanabilir miyim yağmurlarda gizli ağlamalara...

korkum sen...
korkutan yine sen...
dün'ümde vardın... / bugünümde...
olmalı mısın... ?

izin ver
dinlemeliyim
toprağı
güneşi
yıldızları...
ağlamalarım onlarda gizli, iniltilerim de...

suskum sende
sen zifiri gecemde

izin ver...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36362/suskum.html>

Korkak Benliğin

sessiz bir girdabın içinde
çığlıklarına yön verebilseydim...

karanlık sulara hapsolmuş benliğinin
en ücra köşesinde bulurdum seni...

dumura uğramış yüreğine
kirlenmeye doymamış bedenine
can verebilseydim...

pişmanlığım dilimden taşmazdı

aşılmaz duvarların ardına sakladığın
korkak gözlerinle öl şimdi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39239/korkak-benligin.html>

Korkak

Vazgeçmişken aşk tutulmasından sen
Önümden de geçmeseydin
Gözlerin beni esir etmezdi tenine
Dinlemezdin şimdi
Yoksun diye ağıtlarımı

Kırık kanatlarım
Ayuçlarına düştüm diye toparlanmışken
Kaçmasaydın
Düşmezdim ağır aksak peşine
Dilenmezdim aşk diye seni

Özlem kokmazdı
Bir hülyaya dalıp geçmezdim yollarından
Her köşe başında karşılaşmak umuduyla

Kaçmasaydın
Düşmezdim hayattan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46705/korkak.html>

Devrik Şehir

Ada'nın pazar günlerine giderim
Dün gibi gençliğim aklımda
Hani şu beni dudaklarından düşürdüğün parka

Hani...
Son öpüşün
Ve kırmızıya döndüğünde yanakların
Bana esen aralıklı poyrazları alıp arkana
Kaçışın geliyor aklıma
Biraz da kaşlarını çatışın
Dudaklarına sığmayan sitemkar laflarınla

Hani...
Son öpüşüm.

Ada'nın pazar günleridir özlemim
Dünü doldurur
Hala avuçlarıma terleyen avuçlarımla

Gözlerin gelir
Boyu bir kez devrilmiş şehrin sokaklarından
Bekleme yapılmaz dedikleri durağa

İlk öpüşün gelir aklıma yanaklarımdan

Hani
Son öpüşümüz
Aşk'la

Aklımda...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49536/devrik-sehir.html>

Bihaber

şehri her akşam hüzün sararken
hafif puslu
biraz yorgun sokaklarında
yitik kimlikler
yitik aşklarını aranıyordu
zamandan bihaber...

şehir yine hüzünlü
ben,
senden bihaber

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49968/bihaber.html>

Vazgeçiş

sen gitmiştin
ben kokunla boğuşuyorken tenimde dursun diye

cümle arasına sıkıştırılmış şehvet buram buram tüterken
geçiş üstünlüğü vermemiş özlemim
yine ışksız bir sendroma düştüm...

özgürlüğüm bile yok dudaklarımda
ne gelirsin,
ne de gelebilirim kilitli kapının ardına...

sen gittin
ben yalnızlığını çoğaltıyorum koynumda.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50354/vazgecis.html>

Vakitsiz Arzu

Vakit تنها
Gözümde gelip geçer kırmızılığın
Yeşilin dolanıyor aklıma,
İçimden seni yemek, seni sevmek geliyor...
Vakit uygunsuz mide krampı...

Canım çekiyor...
Gözlerimin önünden gelip geçiyor
Hazırlanmış halin....
Hangi nesne bu kadar çıplak ve bu kadar alıcı durur...
İçimden, aklıma geçiyorsun..

Vakit kurnaz
Kaç el yordamı sonrası kabul eder dudaklarım seni
Ve ben neden bu kadar vakitsiz istiyorum...

Yeter,
Canım çekiyor..!

ÇİĞ KÖFTE...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57132/vakitsiz-arzu.html>

Ve "O" özgür

Ve "O" özgür

Kafes ardına saklanmış mutluktan tutunda
Yalnız kalmış çocukluğuma kadar olan her şey.

Evet evet
Senden bahsediyorum
"Hey Sen" diye seslenenden.

Bakin görüyor musunuz?
küskün kalmış korkularım nasılda tanıyor kendisini.
Nasılda biriktiriyor içinde özlemlerimi
Ve nasılda şımarıklığından bahsedince kızıyor bana.
[italik]Ya da tanımamazlıktan gelip şımarıyor çocukluğuma.[/italik]

Düşündüklerim peşi sıra gelirken aklıma
Aklımdan hep düşen sen oluyorsun.

Dün çocukluğumdan kalan elli altıncı beş kuruşunu saydım.
Bugün hepsini boşluğa bıraktım.

Hey Sen!
Gelde topla çocukluğumu..

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101722/ve-o-ozgur.html>

Ve 'Son'

Soğuk ve sisli bir günde
Bakire günahlarına
ağıt yakan çocukluğum.

Aslında
çocuk olmak
Sisli sevdalara tutuşmak
Aşkı dağlara sığdırıp, ömre sığdıramamak!

Dünü olan, bugünü olmayan
Yarınına saklı
Kulak arkası düşlerim

Çekip gitsem
Ve bir fırt çeksem geçmişimden
Yine der miyim?
Tohumuna hüznün saydığım aşk!
Belki de;
Martı yükselişinde saklıdır diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105582/ve-son.html>

Ayyaş

sokak aralarının tenhaliğine sıkışmış
anne şevkatini kaldırım taşlarında arayan
ayyaş adam

geçenlerde ;
taksim'in ücra köşesinde
-hangi köşesi ücra değil ki-
diye inleyenlerin bile karşısına çıkan
eli gazete kağıdına sarılı bir şişeyi
-nereden buluyor kardeşim!
bu parayı da , içiyor- dediğim
ama içi boş olan
sana
bana
değil
anladım ki hayata şarhoş taklidi yapan
ayyaş musa emmi

sakalındaki aklara aldırış etmeden
"çekilmez bu dünyanın kahrı " diye naralar atan
ama nedendir;
hâlâ dünyanın kahrını çeken ve çektiren
ayyaşlığı aslında çok gezmesinden gelen
gönüller sarhoşu musa emmi

dünyayı şişenin etrafında döndürüp
sessizliğe naralar atmak
güneşi tutmaya çalışan çocuklar gibi
şehrin sokaklarını kucaklamak

evet /ya ayyaş olmalı
ya da ayyaş taklidi yapmalı

bu gece ayyaş olmalıyım
cebimdeki beş kuruşu çıkartıp
faraza, konuşmam diyenlere küfürler savurmalıyım

esrik olunca kalp daha net duyuyor
taksim'de çiçek satan ayşe ablayı
meğer ne güzel üflüyormuş neyi şakir abi
hani şu önümdeki insan yanımda olmasa
bir kaç nara da ben atardım, ama

neyse..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111958/ayyas.html>

Lades

Unutulmaması gereken bir kaç düşünüş
ve cümle arasına sıkışmış kara parçası

ne iki heceli adın
ne de yeşili andıran gözlerindi özlediklerim

maviye boyanmışlığın
yükselen duasıydı ümit ettiklerim

çocuksu bir düşünüşle sevmeseydim
görseydim
gözlerine kaçan toz parçasını
hissetseydim
geceleri çığlık atan nefesini
bilseydim
ben yanımdan sen doğduğunu
hani bir de
dilimden düşen her hecede sen olmasaydın
olmazdım "bile bile lades"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127962/lades.html>

"Adı Livane"

Şehrimin kan revan aldatmacasında
üşüyen kadın.

yaşanılanlar annemin
anlattığı aşk hikayelerine benzemese de
sen ışık olmuştun
hani şu ayın etrafında dönen
bense adını bilmediğim bir şehir

eskiden mektuplar varmış
yara açsın diye ucu yakılan
şimdi...
seni seviyorum yaz
boşluk bırak
gönder bilmem kaç sıfıra
belki seviyordur'u anlamaya

Adın konsada bir kaç budalanın
hayat hikayesi diye yazdığı kitaplara
Sesimi öğüten otobüslerin
camlarına yansıyan yüzünü arayпта
bulamayan benim

Annemin anlattığı
karanlığa benzemese de
yaşanılanlar
sen livane kızı olmuştun
hani şu yanakları al al olan
bense dipsiz kayın ormanına komşu
sensiz bu devirde...

[italik]Livane: Artvin ilinin eski adı.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/131376/adi-livane.html>

Aklım benimle değil!

Aklım benimle değil!

Sofiler tesbih çekince şehrimde
laneti hüznün olan ömrüm
sabır biçer geçmişimden...

Ruhum idamının aynası
ve
saçların
gözümün görmediği saatler.

Sofiler hu çekince çocukluğuma
kehaneti döndü etrafımda
bir eli semada
diğeri saçlarımda

aklım gözlerine takıldı

saklasam hamaylı diye seni
ve taksam çocukluğumun boynuna
Çarpılır mıyım gidişine

Şimdi...
aklım
aklım
aklıma bir şey takıldı
dilimin ucunda
bir bulabilsem
çözülür bu lanet!

[italik]8 Eylül 2008 Adapazarı / Hendek[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147341/aklim-benimle-degil.html>

Kırmızı

[italik]Üstüme kırmızı bulaştı[/italik]

İstanbul'a ne vakit yağmur yağsa
ve ben kırağı çalan ellerimi ne vakit
deliler gibi sarılıklara sallasam
sen inadına dudağını büküp
kanardın

arsızlığım kırmızıya düşkünlüğümden olsa da
ben hep siyah derdim
sen inadına dudağını büküp
susardın

Bugün
üşümesin diye çocukluğum
ve
kapattığım şehrin kapılarını aralaysaydım
sen mavi diyecektin
ben
gidecektim

şimdi
arsızlığınla tutulduğun
masal dünyasından uyan
ve
söyle
üstüme bulaşan bu kırmızılık kimden?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/168394/kirmizi.html>

Hıçkırık

I - Uzak

aklından sayı tut ve kapat gözlerini

II - Soğuk

Şehir önce küllerini serpiştirdi
gece maviden yoksun kaldı.

III - Gidiyorum

gözlerinden öperken sevgili
düşen son damladan akıp gidiyorum sessizce
uzak çok uzaklara
şimdi acılarımı sırtlayıp
çarpacağım yokluğundan, yokluğuna

belki bir gün yağın yağmurda
usulca düşerim tenine
suskunluğunda saklanır kelimelerim
ellerinde dillenir özlemim

neresinden tutarsam tutayım aşkın
ulu orta sancılarım başlıyor sana dair
düş diyorum
renk cümbüşü gözlerine düşüyor aklım
sana dair ne varsa ortalıkta duran , aklıma vuran
nerede olursan ol senden geliyor sevgili

hıçkırık biriken denizli saatlerinde
uykularım sana kaçıyor
yalnızlığımla baş başa kalıyorum

sessizliğim ,
seni vuruyor aklıma

seviniyorum.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/187862/hickirik.html>

Rüya

Kendisi gibi kurduğu devrik cümlelerden tutun da
Sorsanız "en güzel ben korkarım" diyecek
ben diyeyim medenî cesaret
siz deyin sadece aptallık!

Şehrin maviliğini çalmış
üç beş gece
o kayboluyorum diyor
ben varlığına seviniyorum.

Herkes ne kadar bencil
herkes ne kadar sevimsiz
ve
her şey ne kadar sen!

Şimdi
sayıp da bitirdiğimiz
sayıp da bitir
sayıp da bit
dilimde say ama bitme diyeceğimiz
onlarca hikaye

Hey sen!

Dizelerin kendisine yazıldığını düşünen budala
bu şiir senin olsun
ben gidiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/197242/ruya.html>

Bugün

Bugün,
İçinden ağıt dökülen aşka gebeyim
Ömrüm kağınsı olduğum düşlere ezildi
Derin derin izler duruyor aklımda
Ölümdü benim adım
Aşk'sa senin

Sonra,
Diş etlerinden bir kürdan ile sıyrılıp
Dudak kıvrımlarından tükürüldüm hayatın
Geçmediğim akıl kalmadı sessizce
Ölüm benim adım
Aşk'sa senin

Aslında,
Sokak arası gezmelerin
Nefes arası sevişmelerin çocuğuyum ben
Mezar taşlarının çoğunda adım saklı
Ölüm benim adım
Aşk'sa senin

Şimdi,
İçinde ateşi sönmeyen aşka gebeyim
Ömrüm ezilecek daha olduğun yerde
Her yanımdan sen kanayacak
Ölüm benden gidecek
Ama
Aşk bizden g i t m e y e c e k...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/241254/bugun.html>

Üç beş saati

Son ölümü diğerleri gibi son olmadı.

Hatırı sayılır bir kaç selamın
sesi de kesildi , kendisi de bitti
ardından kalan üç beş dua.

Geçenlerde
ağız dolusu duanın
sadece besmelesinde kalsa da yaşananlar
amin yanım hep sen oldun.

sessizliğe inat
İntihar şarkıları çalıyor gece
ve ben
ölümün ritmine tutuluyorum.

Şimdilerde
çalan her şarkının nakaratı olsan da dilimde
ben hep bir eksik
sen hep bir fazla oldun

sevgiye dair ne varsa dünden kalan
unut gitsin
Bizler bu oyunda perdesi kapanan
ÜÇ BEŞ /ÖLÜ/ KUKLA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263595/uc-bes-saati.html>

Korkuyorum

[italik]Kaç kişi korkar mutluluktan?
Ben korkuyorum.[/italik]

Unuttuğun rüyalardan düşüyorum bu kente
uyan diyorum
uyandığım yerde karışiyorsun korkularıma

Dünden kalan yalancı sezgilerimle
Adım adım yakalıyorum düşleri
Üstüne bastığım gölgen kaçıyor aklımdan
gel diyorum
Giden yanımda kalıyorsun.

Tükettiğim onca gecenin hatırına
Nice aşkları heba ettiğim kadın!
yaşattığım ruhta can bulsan da
korku asılı bu şehirde.

her gece öldüğüm yer doğuyor içime
düş diyorum!
düştüğüm yerde çoğalıyorsun.

Şimdi!
siyahi örtüşmelere gebe Yalnızlığım
Seni mutluluğa bırakıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294072/korkuyorum.html>

Korkuyorum II

Korkuyorum II

[italik] Siz hep korkak!
Ben hiç korkmazmışım.
Anla/dım.[/italik]

Bilir misin? dediğin sabahlarda
çay karıştırmalarına karışıyor sesin

Üstüm başım aşka bulanmış
Ne yana sallansam
ve hangi yanda soluklansam
genzime bulaşıyor kokun

Sarıldığım onca gecenin hatırına
Uyandığım o sabah!
Adım, deli mi divane mi bilinmez.
Evde misin diye sormadan aşk, aralamış aklımın kapısını.
aklım geceden kalma çayda
aklım kimliksiz sevgilide

Gece ,gözünün karasında saklı
hangi yanda arasam
hep aynı ses
gece adı konulmamış doğuşa gebe
hangi yanda arasam
hep aynı sensizlik

Ve şimdi
paçalarınıza kadar aşka bulaştığınızda düşündüğünüz tek şey
anneniz oluyorsa
k o r k m a y ı n , yalnız değilsiniz!

Fotoğraf: Habib Dağ / ANSIZIN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/307562/korkuyorum-ii.html>

Lacivert

Ne çok özlemişim çocuk olmayı

Biz mi çocuk olamadık
yoksa hep mi büyüktü
üstümüze biçilen mutluluk.

ufak ufak atıyorum yalanları
ve ufak ufak çoğalıyorum korkularımda.

Daha dün gibi kulağımdaydı adı
ve daha dün gibi tükürülmüştük geçmişimden.

Şehrimden düşen onlarca meleği
Daha dün uyandığımda affetmişim.

Kaç pencerede nefes buldum
ve kaç aşktan düşük yaptım
hepsi kör kütüklerin siyahlarında saklıydı.

Hadi çocuk!
Ankara'nın rüzgarında boğulsa da nefesin
Kurşuni yalnızlıklar çizeceksin yürüdüğün yollara
Dün ve bugünden beklediğin herşey
Ardından ağlayacak
ve dilinden
Hep aynı şarkı düşecek.

Sahi çocuk!
Sen hiç şarkı tuttun mu diyeceksin
lacivert lacivert bakacaksın duvarlara
gölgeni arayacaksın her zaman ki yerinde
ve bulduğun her şey "S u s" diyecek.

Susacaksın
ve bir ceset gibi koşacaksın şehrimde.

[italik]Fotoğraf: Habib Dağ[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322818/lacivert.html>

Vera

Ah Vera!

Kaçıncı mevsiminde soluklanır rüzgarın
ve kaçıncı yangınında söner şehrim
hepsi çocuksu düşlerine yazılmış

Hadi Vera !

yaz bugünü de alın yazına
ve kuruttuğun onlarca ah'tan seç payıma düşeni.

Bir gün Vera!

An, kara kara düşerken aklına
hatırlarsın avuçlarındaki soğukluğu
sağ ve soldan beklediğin her şey tependen yağar da
kâr sanarsın içini üşüten yalnızlığı

Susma Vera!

Kutsal Mabedinde miydi sır?
Yoksa elleri kan kokan meleklerin uğramasında mı?
Bizi paklayan tek şey bölünmeseydi aynada bin parçaya
ve aldığımız her nefes
ölüm gibi demlemeseydi nefsimizde
dualarımız, kurşun gibi yağar mıydı üstünüze?

[italik]Filistinli bir çocuğa ithafen yazılmıştır.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/342620/vera.html>

Ve

Gözümün karasından tanıyorum bu aşkı
Ve gözümün karardığı kadar seviyorum beyazı.

En çok da anlamsız susmalar tırmalıyor kulağımı
Ve en çokta anlamsız gitmelerde buluyorum kendimi.

[italik]Akli bir karış havada aşklar dolaşiyor aklımda![/italik]

Ne zaman kenarından geçsem uçurumun
çocuk yanımda kalıyor adın.
Kimsesiz gölgeler karıştırıyor aklımı
Ve kimsesizliğime boğuluyor renklerim.

Ölü bir kentte Yusuf'lar doğuruyor sabahım
Ve her gece pastele çalıyor hüzünlerim.
Saydığın onlarca tabloda,
aynı renkler,
hep aynı figürlerde saklı!

Anlamsız bağlaçlarda söndürdüğüm rüzgar
Ve SON diyor!

D/uyuyor musun?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/345360/ve.html>

Ters Ayna

[italik]Arkana baktığında bir yabancı olacağız sevgilim.[/italik]

En kolayından başladım hayatın
Önce sevdim, sonra sevildim
Sonrasında yaralı bir ceylan gibi kanayınca yalanlar
Anne rahminde ölüyordu çocuk.
Öldüğümün farkına rüzgâr çekilince anlayan herkes gibi
Gidiyorsun sevgilim!

Bakire düşüncelerden ne kaldı ki şehrimde,
Kabuğuna çekilmiş sabahlarım
Ve birkaç sokak lambası

Bir gün göçüp gideceğim bu düşüncelerden
Arkamda bıraktığım masumiyetten sadece sen kalacaksın

Her ruh gibi kendi âlemimde dolaşacağım
Çarpılacağım yokluğumdan yokluğuna

İçimden sessizce seni geçirecek gemiler
En rahatsız sesiyle gökyüzüne seni karıştıracak gölgelerim

Avuçlarıma seni dolduracak yağmur
Ve deniz
Seni vuracak aklıma.

Her şey tersyüz olacak
Tersinden doğacak günlerim
Ve tersimden seveceğim herkesi
Tersinden kalkan her gün gibi
Tersimden bakacağım aynaya
Kırk parçaya bölünecek düşüncelerim
Ve kırkıktan sonra fısıldanacak adın.

Ve Şimdi
Öldür içindeki esmerlikleri.

Hadi sevgilim, gidiyorsun!

[italik]Gitme..![/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/371727/ters-ayna.html>

Nadas

Birazdan annem gelecek ve bu dağınıklığın sebebini soracak.

Han duvarlarından çıkardığım seslerden başlıyorum yine
Zamanın kurnazlığından sıyrılıp
Kapıyorum şehrin kapılarını
Günahlarını cebinde saklayan her deli gibi
Öldürdüğüm geceleri sayıyorum
Gelecek/gelmeyecek

Boyunu uzattığım günleri asıyorum boynuma
özgürlüğünü özleyen her mahkum gibi
Kuşları kanatlarından seviyorum.

Üstümde ütüsüz aşktan kalma bir gömlek
yüreğimi bölük pörçük edip ikram etsem size
düşük yapar doğurduğum geceler

Gıcırdayan çocukluğumu çıkarıp asıyorum gökyüzüne
Kulağımı tırmalayan bir ses
avuçlarımdaki yanık
suratıma çarpan küllerinden olsa gerek

Birazdan nadasa çektiğim aşk gelecek ve bu dağınıklığımın sebebini soracak.
Kanayacağım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/375085/nadas.html>

Doğal Afet

T/oynağın oyuna gelip oynarsanız Afet Kırat'la Tavla yenilmeye Őimdiden hazırlıklı olun

Ağlatacağım seni diye baŐlıyorsanız oyuna ve hele Őans hiĀ uđramamıŐsa size boynunuzu bükmeye Āoktan hazırlıklı olun

Zarları sallarken bir de dua ediyorsanız iĀinizden ve her seferinde gele geliyorsa taŐlar kaĀmaya Őimdiden hazırlıklı olun

daha oyun bitmeden baŐlıyorsanız gılmeye ve göz yaŐlarınız iĀin hazırlamadıysanız selpak burnunuzu silmeye hazırlıklı olun.

Marsı dñnyada zannedip arıyorsanız etrafınızda 5-4 yenilmeye hazırlıklı olun

Beni Yozgat'ta tavlada 5-4 Yenen Değerli büyüğüm Afet Kırat; oyun baŐlarken dediğim gibi ben bu eli öperim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/383171/dogal-afet.html>

Ve Son!

Aşktan dönenin kaşığı kırılısın.

Yetim sokaklarda anason kokuyorsa kadın
duvarlara vur istersen aklından geçenleri

Gözleriyle kaç çocuk öldürecek bilmesem de
Gölgesine bastığım günlere uyanacaksın birazdan

Şehrin ışıklarında boncuk boncuk ağlayıp
kaldırım taşlarına kazıyorsan adını
Kimliğın esaretinden kurtulup bu masalda yok olacaksın.

Kendini kaybedip bulmanın sevinciyle, yaşıyorsan dudaklarımda
Islıksız da çalabilirim şarkımızı

Kıblenden şaştığım namazlarda buluyorsam kendimi
Anlamsız dualara ne gerek var.
Alnımda sıcak dokunuş
Ve ellerimde garip korku
Esrik vakitlerde ölü doğurduğum günlerden olsa gerek

Ne zaman şehrimde bir çocukla gülecek olsam
Tadını kaçırlar uykularımın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/383420/ve-son.html>

Grimtrak

Uzaklarında olmalıydım bu şehrin
kapıdan bakıp ansızın gitmeliydim

Her karın ağrısında bir bahane uydurup
sırtını sıvazlamalıydım aklımdan geçenlerin.

İstanbul Üstü Aşk Çeker Canım!

Güneşimi griye çalan gecelerin, üstünü örtüyorum birer birer
Sen gittikçe büyüyen gölgemden kuşlar uçuruyorum semalara
Eylülden düşen yapraklara konuyor dudaklarımız.
Yolum düşüyor sokaklarına
Büfe camlarına bakıyorum gözlerim kapalı
Aşk çekiyor canım!

Ne kadar seversem o kadar azalan her şey gibi
sabrını tüketiyorum özlemlerimin.

Fotoğraf: Habib Dağ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/387563/grimtrak.html>

Yarın

koca bir sahne
seyircisi eksik ağlasam mı gülsem mi bir hayat
arka sokak ızdıraplarından cadde yıkımı
gelip geçen dilenci sayısı iki el bir nal
susadığım kadın üzgün
beklesem mi gitsem mi derdinde bahara kadar

bir çıkmaz sokak
iki adam ellerinde uzun menzilli hayal
biri açsa dert biri kapatsa gözlerini aynı gül cemal
gelip geçen işportacı sayısı bir el kadar
susadığım kadın yalnız
gelsem mi gelmesem mi derdinde bahara kadar

çok kayıp zaman
iki çocuk yarın oynatmazlar diye oyun bırakmayan
biri çamur içinde birinin sadece gözleri kahve
gelip geçen aşık sayısı hepimiz kadar
susadığım kadın sessiz
kaç parça olacağım derdinde bahara kadar

bir küçük martı
henüz kendini doyuramayıp annesini umut sayan
bir açsam kanadımı düşer miyim korkusuyla sallanan
gelip geçen üzgün sayısı istanbul kadar
susadığım kadın fersiz
aşkla mı aşksız mı derdinde bahara kadar

garip bir kabus
mahşer yeri kalabalık sıvışmaya çalışan aşk
avucumuza sıkıştırdığı sarı yalnızlık
gelip geçen mecnun sayısı dünya kadar
susadığım kadın bensiz
çekip alsa mı çekip alsam mı derdindeyim bahara kadar

kartallar yalnız
sürüyle uçarmış kargalar
koca bir yalan

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391757/yarin.html>

Arif DAMAR - BENİ UNUT

BENİ UNUT

Açık pencereden sesleniyor,
ağacın yapraklarına söyletiyor:
"Beni unut!"

Oturduğu evin balkonundan,
bulutlara haber salmış olacak,
ne dedikleri işitilmiyor ama, anlıyorum:
"Beni unut!"

Damların üstünden geliyor bu ses,
tramvaylar, otobüsler getiriyor,
denizden motorlar getiriyor.

Bazen dalıyorum, insan hali,
bir karanlık içinde gözleri
ıslak, siyah konuşuyor:
"Beni unut!"

O gece yan yana yürüyorduk,
hiçbir şey konuşmuyorduk,
fakat sesi, durmadan kulağımda çınlıyordu:
"Beni unut!"

Bu trene de ne oluyor bilmem
yolunda doğru dürüst yürüse olmaz,
Yenikapı'dan her geçişinde
avazı çıktığı kadar bağıyor:
"Beni unut!.." "Beni unut!.."

Anladım, herkes ondan yana
rıhtımdaki vapur, kilise çanları,
radyoda şarkı, sokak satıcıları,
caddeler, bulvarlar onu tutuyor.
Olmayacak bir zamanda sesleniyor:
"Beni unut!.."

Arif DAMAR

Bugün Günün şiiri bölümümüz, 20 Ekim 2010 tarihinde hayatını kaybeden Şiirin Güçlü Damarı Arif DAMAR'a ithaf olunur.

Hayatı:
Çanakkale'nin Gelibolu ilçesi Karainebey köyünde 23 Temmuz 1925 günü doğdu. İlkokulu Çanakkale'de, ortaokulu İstanbul'daki Yenikapı Ortaokulu'nda bitirdi. İstanbul Erkek Lisesi'ndeki öğrenimini iki yıl sonra bıraktı.

Şiir yazmaya orta birinci sınıf öğrencisi iken başladı. İlk şiiri Edirne'de Akşam, 1940 yılında (şair henüz 15 yaşında iken) Yeni İnsanlık adlı dergide altında "Harika Çocuk" diye bir notla yayımlandı. Bu şiiri ilgi görmüş, yayımlanmasından sonra dönemin ünlü şairi Hasan İzzettin Dinamo kendisini görmeye Yenikapı Ortaokulu'na gelmişti.

1944 yılında taşındığı Ankara'da 1950 yılına kadar yaşadı. 1945 yılına Ant Dergisi'nde yayımladığı şiirlerle adını duyurdu. 1944-1947 yılları arasında Atatürk Orman Çiftliği'nde memurluk yaptı. Askerliğini Kayseri ve Sivas'ta sürgün alayında yaptıktan sonra 1950'de İstanbul'a döndü, Mahmutpaşa'da işportacılık yaptı. 1951 Eylül'ünden 1952 Mart'ına kadar Türkiye Komünist Partisi öncülüğünde çıkan Yeryüzü adlı kültür dergisi'nin yönetiminde bulundu. 15

Kasım 1951'de yayımlanan "Dayanılmaz" adlı şiirinin ardından gizli örgüt üyesi olduğu suçlamasıyla 5 Aralık 1951'de tutuklandı. 2 yıl cezaevinde kaldı, delil yetersizliğinden beraat etti. Cezaevinden çıktıktan sonra çok çeşitli işlerde çalıştı.

Bir müddet Arif 'Barikat' takma ismiyle toplumsal gerçekçi anlayışta şiirler yazdı. Bu dönem şiirlerini 1956'da "Günden Güne" adlı kitabında topladı. Kitap basıldıktan 5 ay sonra toplatıldı ama beraat etti.

1958 yılında "İstanbul Bulutu" adlı kitabıyla Yeditepe Şiir Armağanı'nı Cemal Süreyya ile birlikte aldı.

Sonraları İkinci Yeni şairlerinin yanında, imgeye ağırlık veren bir şair olarak görüldü. 1969'da Suadiye'de Yeryüzü Kitabevi'ni kurdu ve yönetti. Yayınevinde yasak yayın bulundurduğu gerekçesiyle 1982'de üç ay hapis cezasına çarptırıldı, Bozcaada tutukevi'nde yattı. 1984 yılında kitabevini kapatıp kendini bütünüyle yazılarına verdi. "Arif Hüsnü", "Ece Ovalı" takma isinlerini de kullandı. En sevilen şiirlerinden biri "Hallaç" tır.

1985 yılında Melih Cevdet Anday ile ortak imza attığı "Yağmurlu Sokak" adlı romanı yayımladı. Bu kitabı iki yazar 1959'da yazmışlar ve Murat Tek takma adıyla Tercüman gazetesinde tefrika edilmişti. En son Cumhuriyet gazetesinde 'Ayın şairi' bölümünü hazırlıyordu.

Bir süre Nahit Fıratlı ile evli kalan Damar, bu evliliğin bitmesinin ardından Meriç Tülin ile evlenmiştir. İstanbul Moda'da yaşadı. Toplu şiirleri 2004 yılında Alkım Yayınevi'nden çıktı.

Arif Damar, 20 Ekim 2010 tarihinde saat 03.00'da, kaldırılmış olduğu Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde kalp yetmezliği sonucu yaşamını yitirdi.

Mekânı cennet olsun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/402107/arif-damar-beni-unut.html>

Yağmur II

[italik]Hayatı anlamaya çalışmak. Aptallık olsa gerek. Oysa ben zamana bırakmıştım her şeyi...[/italik]

Ayaklarınıza dokunan dalganın kışkacındayım
göğün mavisinde kelimeleri parlatıp
Parmaklarımda kanatırım gülleri

Ne bir tutan olur ellerimi
Ne de sırtımı sıvazlayan bir yağmur.

Ayrılığın köşesinde dualarını harcayan bir çocuk,
şehrin sokaklarında ağlatır cümleleri.
Esnese gözleri parlar,
sussa ölürdü yıldız.

Ey sözlerine hüzün değen yalnızlık!
Ucu aşka kesilmiş kaç mektuptun oysa aklımdan geçen
Ve kaç musalla taşıydın yokluğunu okuduğum.

Ey efsununa bulandığım şehir!
Dokun dudaklarıma.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/409238/yagmur-ii.html>

Yolcu

Bu hayat
Yediğimizin de yemediğimizin de hesabını yapar oldu.

Biz en iyisi gidelim.

Garson!
Hesap lütfen.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/411877/yolcu.html>

Tutukluyum bu şehirde

Ellerimi bırak sevgilim.
Nerede öleceğimi biliyorum.

Narkoz sonrası
ıslatmak için
ölü bir kente hazırlanır yağmur.
Önce
giyotin çalar rüzgar
sonra
camdan yaptığım her şey kırılır ellerimde.

Gözlerimi kapatıp
giden onlarca saatin
kadranından asıyorum kendimi.

Sırtımda
sensizlikten kalma bir kırbaç.
Özlemekten olsa gerek.

Şimdi
Ellerimi bağlayıp dur demeli aklımdan geçenler
Ve hiç gitmeyecekmiş gibi kalkmalıyız masadan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/413811/tutukluyum-bu-sehirde.html>

Kardan m/adam

Bir gün
"sahibi olmadığım bir ayrılığı yaşarsam
sevinmeli miyim artık kurtuldum diye
yoksa
ayrılığın acısını mı çekmeliyim."

Bilemiyorum...

Yakıp aklımın gemilerini
gidiyorum bu şehirden.
uzak!
çok uzaklara
dilimde hep bildik şarkı
gürültüler içindeyim.

nerede insansam orada durur,
içimde öldürürüm mektupları.

Bulutlar yürüyor
ben yürüyordum.
Oysa aşk!
Yürüye yürüye yıpranmaz
bir kumaşmış ellerimde.

Gözümde hep aynı suskunluk
Sevgisiz, ölümsüz ve mutlu

Korkularına oturmuş
bir yabancıyım bu kentte
kan ter içinde
seyduna şarkılar mırıldanır,
üstümde unuturum güneşi

Sabırsızlığım homurdanır karşımda
ben mi çok küçüğüm
yoksa
hep mi doğurur toprak ana.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418620/kardan-m-adam.html>

B e n

Ve ben
Hoş Geldim!

Yalanın elleri vardı
ben tutardım ellerinden.

Filmin tam ortasına düştü yüreğim
Baş parmağı ağzında
Olağan sesiyle yüksek duvarlar
Geçer ötesine yalnızlığın

Sayfaları yırtıp
çekiştirmeli aşkın dudaklarından
cümleler yırtılmalı aklımda
ve ben yalnız seni düşünmeliyim

Uçurumun kenarında
anlatılır bu masallar
Uçurumun kenarında
hatırlanır yıldızlar
ve uçurumun kenarında bir dua!
Seni sevmeli dudaklarımda.

Şimdi
Son durağa geldik
Ve ben
Hoş Gittim!

Not:
Bu şiir yarın yazıldı (24 Aralık)

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/422628/b-e-n.html>

Sen

Desem ki
Hâlâ aklımdasın.
İnanma!

Gemileri batmış bir mültecidir
Kıyılarıma vuran deniz.
İçinde,
tabletlere kazınmış adım saklıdır.

Aklımdan geçer unuttum demek
Parmaklarımdan geçer tutukluluğum

Eli kırılması bir hasret var içimde
Yüreği kırılması bir aşktan kalma.

Kirpiklerimin kenarından başlar kuşlar
Özledim demeye.
Sonrası
Griye bulanmışlık.

Sen gidince
Kaç rengim bu şehirde.
Yelkovan kaç diye soruyor gözlerime
ben kaç kez gidemediğim yolları sayıyorum
avuçlarımda.

Sen gidince
Aklım yediden başlardı saymaya
Duman altı olur bakışlarım
Beş parmağın hepsi bir değil der
Dördü unutturdum yine
Hakkım üç diye
İkiye sorardım
Birin ne zaman geleceğini.

Sen gelince!

Desem ki
Hâlâ unuttum.
İnanma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/424085/s-e-n.html>

B i z

Kitabın sayfalarını kapatıyorum sımsıkı
ilk defa hissediyorum gülüşlerimi
Ve
ilk defa üşüyorum!

mor dudaklarıma çalıyor bu şarkı
kime dokunsa aklım
öc alıyor bizden.

içimde bir kuş
içimde bin şarkı öldürüyor
ciğerlerim sökölüyor.
Söndür aklımdaki sigarayı
ölüyorum!

Ölüyorum görmüyor musun!

başımı döndürüyor yine yıldızlar
başımı döndürüyor bu kubbe
ve aklım!
Soğuk bir kış sabahı
yine başıma örüyor bu aşkı!

Dedim ya sevgili!

Dağınıklığımızdan şikayetçi yıldızlar
Biz en iyisi
Bu gece
sessiz ölelim!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/428869/b-i-z.html>

Bil/me

Bir şair oturmuş içime.
Söyle ona kalsın gitsin yüregimin avuçlarından.

Esnerken bile rüzgar, dişlerime konuyor önce.
Sonra dilime değiyor bakışlarım.
Kimdir nedir bilmiyorum sırtıma dokunan.

Ta başından belliydi bu aşkın takvim tutmazlığı

Kime söylesem inanmazdı zaten
adını bile unutmuşken seni sevdiğimi

sahibini yastığında unutan
kaç uykuyum bir bilsen

bil/me

Elleri sinesinde bir çocuğun,
Bu masalda kesilmiştir
Göbeğindeki bağ.

Bu yüzdendir her iç çekişte
Ölümleri içinden sayması.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446451/bil-me.html>

Az Kaldı

Yakasına her broş takanı aşık sanarlar bizim orda.
Bu yüzdendir sevgili
geceleri söndürdüğümüz ışıkların sırrı.

Sen ve içimdeki yumru
bir mısraydınız dilimde
ben ve şehrim
kaybolsakta her gün
bir kapı ağzında son bulur özledim demek.

Bakınca pencerenin duvarlarından
Hep bir varmış
ama hep sen yokmuşsun masalları anlatılır bu şehirde
gelip geçen aşıklara aldirmeden.

Kime sorsam
zaten bir yabancı diyorur
aklımdan geçenlere

Kime sorsam
tanınmayacak cümleler kuruyor
dillerinin ucunda.

Sevgili!
Ben, senli hayallerin peşinden koşarken
sen yakanda büyütüyorsun özlemin sırrını.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/451694/az-kaldi.html>

Orta Yerinden

[italik]aşk başıma vurmuş yine
bu yüzden
gidesim gelmiyor bu şehirden!
[/italik]

Taaa!
Ortasındayım ömrümün
Sorsalar
Sonuna zor yetişmiş acemi aşıklar gibiyim

Bu yüzden sevgili.
Bir an düşünce cemren aklıma
yüreğim çatlar orta yerinden.

Yapayalnız bir gökyüzüyüm
Dilinden düşen.
Sorsalar
Cümleleri sağa sola çarpan acemi şairler gibiyim

Sevgili!
Ne zaman çok sevsem
vatan haini ilan ederler beni.
Bu yüzden,
yüreğim hep mültecidir orta yerinden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/462746/orta-yerinden.html>

Mesela

Kaç zamandır genzimi yakmıyor bu aşk!

Yapayalnız bir uykudan ne beklerse insan
onu bekliyorum.
hayalini mesela
kalmayı mesela

Yüreğimin ucundan kopardığım özlemler
Bir siluetin yankısında çoğaltır her şeyi
Seni mesela
Sevmeyi mesela

Göçebe bir kuş konar omuzlarıma
Kimi sevsem yok diye seslenecek duvarlar yok artık
Bu yüzden sevgili
Aşkın tam ortasına düştü yüreğim!

Aklımın çeperlerini yakıyorum yine
Hangi yağmur ıslatırsa elimi
Ona kapatıyorum bu perdeyi.
Aşkı mesela
Bizi mesela.

Gökyüzü sırtımda bir kambur
Bense daha dün oturmuş bir lokmayım boğazında
Ne zaman korkularıyla baş edecek olsam
Hep bir aşk tutar omzumdan!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/474739/mesela.html>

N ve S

[italik] 'Çok sevdiğim iki insan; Nurcan'a ve Serhat'a.
Şiir gibi bir yaşam dileğiyle.[/italik]

İki Dirhem ve Bir Böcek

İki saklı hayat
Biri, avuçlarını açar
diğeri, gözleriyle yakalar hayatı

İki saklı aşk
biri, kuş olup uçar
diğeri, ellerinde büyütür özlemi

İki kısa zaman ve bir böcek
bitmeyen bir ömür yeşertmek için
sokak aralarına saklanır usulca.
Şehrin dört bir yanına
mülteci çığlıklar gibi
"Onlar Evleniyor" diye yazar.

Ve bu şiir
kamber ışığında takılır çeyrek pul gibi yakalarına.

(Kimse benden altın beklemesin)

:)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477968/n-ve-s.html>

Şehrimin rengi sen!

Yanağından bir makas alınmış aşkın

Gözlerimin ucuyla çarmıha gerilir aşk
Aklımda kûsûratlı bir sevda
ve bittiği yerde başlayacak bir düş
Hüznümün rengi sen!

Aklımı unuttum,
Her zamanki yerinde.
kime çarpsa suç sayılmayacak bir özlem
Aşkımın rengi sen!

Gecenin saçlarında kaybolur renkler
oysa tadı damağında kalmıştır aşkın.

Ve
Yastığımın kenarına vurdukça başımı
Kelimeler kanıyor cümlelerimden
Şiirimın rengi sen!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/485974/sehrimin-rengi-sen.html>

Bir ölünün anatomisi

[italik]Yazı / tura atılır bu aşka.
kime baksam
gözlerde hep aynı cevap.[/italik]

Sensizlik ilmek ilmek takılırken boynuma
ölüme susayan kuşlar konar aklıma.

Kendimden biliyorum sessiz ölmeleri
ve cebi delik bir aşkın eteklerinden tutmayı en çokta senden biliyorum!

Ah şu sesini kulağımda unuttuğum kadın!
nemlenmemiş gözlerim var sana dair
ve her geçen gün
nefesini tutan bir kalbim.

Güneş ne zaman valizini toplasa
yüzüne bakılmamış bir aynada buluyorum gölgemi.

İstanbul suretini çarpınca gözlerime
Ben eli tutulmamış bir ayrılığa kaçarım
Bu yüzden sevgili
Adı konulmamış törede can verimiz.

Şehrime gömülür
diri konuşan sessizlik
ve ölümünden sonra verilir
sokaklarıma adın

Gökyüzünün perdesi aralanır
Yine düş çalınca çocuklar.
Ve içimde
An yanar.
S e n yanarsın.
B i z yanarız!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491745/bir-olunun-anatomisi.html>

Bir ölünün kiblesi

Şehrimin ışıkları
Gecenin Düşlerini parlatır.
Ve her gece kıyameti kopar korkuların.

Kırık bir aynadan bakıyorum yine sana
Aklımın benden kaçınıcı göç edişi
Bilmiyorum

Ah şu yüreğimi bölük pörçük eden kadın
Gözlerin bir cehennem yangınına okşar

Ah şu yüreğimin istanbul'u
Ayla yıldızın dansıydı
İdam edilen kuşlar
Bu yüzden gölgelerim hep laciverti gözlerinde

Kisranın sarayları yıkılır sessizliğin üstüne
ve Ölü bir çocuğun yüreği
Kirli aşkları biriktirir odasında

Eli tetikteymiş ayrılıkların
kime uyansam
Ölen hep ben olacaktım

Sığ bir aşktır yalnızlığın adı
Ve
Yalnızlık hepimizin kiblesiydi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500555/bir-olunun-kiblesi.html>

Bir parça ışık

Bir ölüyü en çok ölüm sever.

Ölmek istiyorsan.
Yüzüme bak.

Üstüne hüznü giymişse gece
Ve aşk kokusu sinmişse üzerine
Güneşi ona söndür.

Ben yakarım gökkubbeyi
sen git dediğinde avuçlarına

Gitmek istiyorsan
Tut ellerimden.

Bir turna başında
Bıyıklarını sarartıyorum sonbaharın
Tersimden kalkmış sabahım aynada.
Ve dudaklarım
Seni düşürüyor aklıma

Sevgili;
Söndür şehrimin ışıklarını!
Karanlığı göremiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/518590/bir-parca-isik.html>

Biraz Sessizlik

S u s u n !

Yağmurda ısladığımdan beri
konuşmuyorum artık kendimle
siyahta bulamıyorum artık gidişlerimi
ve annem artık uzatmıyor gözlerini bana.

Eylül vurgunudur gidenler
ve gidenlerin ayakları nasırlı.
Kime koşsam yokluğun dokunuyor kapılarıma
Ve gölgem
Gecenin karanlığında kaybolmuyor artık!

Kendimi bulduğumdan beri
uyuyamıyorum artık seninle
Böldü bölecek bir güneş uyandırır sabahı
uçurtmalar
uçurtmalar okşamaz artık öksüzlerin saçlarını

Koşun çocuklar!
Koşun
esneyince gözümde akan yaşlar benim değil.

Dinleyin!
Dinleyin ey yüreğini cebinde taşıyanlar
Dinleyin.
Şiirin ayaklarından öpen kadını dinleyin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/522193/biraz-sessizlik.html>

Biraz sonra

Git demek zordur
Kapıdan bakan rüzgara
gökyüzünü ıssız bir şarkı sardı mı
en çok da susmak zordur.

Büyük aşkların etekleri sararmış
burnumun dibinde
belki de en dayanılmazı
kal demek zordur.

Ağrıtlarını yakmayı unutmuş yıldızlar
hangi duaya koşar!
Ve gölgesini hangi çaputtan saklar
günahlarına ağlayan çocuk.

Göğsümün kafesini yırtar bir kuş
Sanma ki bir tek kalpler kırılır avuçlarımda
Ve ben
Kaç ayrılığım kendini ihbar eden.
Ve kaç harf sonrasıyım aklında
Bu sorular yüzünden
en çok da sevmek zordur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/524562/biraz-sonra.html>

Biraz ruhsuz

bir
iki
tıp

[italik]Önce çok sev kendini
sonra beni hatırla![/italik]

Soyup durma cümleleri karşımda
parmakları yoktur duygularımın.

Gece'nin ruhu demlenir şehrimde
ve sonbahar gölgesini vurur üstümüze.
Bu yüzden mi dökülür dudaklarım?

Şiirlerimin üstüne yakın kınayı
Sesim çıkmaz artık duvarlarınıza.

[italik]Önce ellerimi tutuştur ellerine
sonra beni hatırla![/italik]
Ruhumun yangınlarını çürütür özlemler
ve depremler vurur şehrimde.
Uçur uçurabilirsen gök kubbenin avuçlarını
ve tut kuşların ellerinden.

Hangi köşe başında saklanır palyaçolar
bu çılgınlıklar hanginizin
ve hanginizin cehennemi
yakar genzimi

Parmak uçlarımla saydığım yıldızlar
tüm çirkinlikler adına öldürün yusufları
isimsiz heceler düşürün şehrimde
ve yıkayıp ruhumu
Asın aklınızın bir köşesine
Bazen gitmek iyidir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526793/biraz-ruhsuz.html>

S a p a n

Yakamda asılıdır gidenlerin öyküsü
ve bu yüzden bir gün gel dersem sana
yüzünü ayırma ötekilerin yanına

Kimine göre bir hatayım
kimine göre eksiksiz bir parçanın ta kendisiyim
oysa eğri bir çizgiydim resmin tam ortasında

Her köşe başında giyotin çalan adamdan ne farkı vardı ki
kuşların sırtına akıttığım göz yaşlarımın

İntihar süsü verilmiş bir sayfayım yine
ve griye bulanmaktan vazgeçmiş bir gökyüzüyüm
gök kubbenin etrafında dolanır dururum
hangi yana dönsem kimin yalnızlığı çarpar dudağıma?

Yakamda asılıdır gelenlerin öyküsü
ve bu yüzden bir gün kal dersem sana
gözlerini ayırma ötekilerin yanına

Şehrime uğrama boşuna
Üstümde durmaz yalnızlığın kokusu
Adımıza çalmaz hiçbir şarkı
ve bu şehirde uykusuz kalmaz hiç bir gece

Sevgili!
Avucumda söndür ütüsüz aşkın eteklerini
ve adımıza ötmeyen tüm kuşları vur can evinden!

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/554922/s-a-p-a-n.html>

Biraz buruk

Sevgili;
Kaç boşluk doğurur bu şiir.
Sen say!

Şimdi; geceye uyanıp
en uzak yerimde kaybettiğim masalları okuyorum.
Nereden çıktı bu deme
Darmadağınım yine!

Şehrimin en derin yerindeyim
bir elimde yokluğunun sesi
diğer elimde istanbul
hangi yana çarpar dudaklarım
bilmiyorum.

Şimdi; sabaha uyanıp
o mahmur gözlerini açma kadın!
en uzak yerindeyim şehrimin

[italik]Dış kapının dış mandalıydı avucumdaki aşk![/italik]

Sesi düşmüş bir isim
gözlerimden akar gider
ve aşkın eteklerinden tutar gelen her yolcu.

aklımı karıştıran cümleler kuruyor kapıyı çalan her kadın
kime dokunsa sahipsiz sokaklar
ve kime çarpsa rüzgarım
hep seni düşürecek aklıma
biliyorum!

Ve sevgili;
giderken, üstümde unutmuşsun göz yaşlarını.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602774/biraz-buruk.html>

Sen Konuş

anlamsızlığımı takip motoruna aklımın
ıssızlığımla kalabileceğim
kum tanelerini sayacağım bir adaya yolculuğum
deli desinler
aklımı da bırakıyorum yokluğuna
hesaplaşsın yokluğumla...

çiğ gecelerimin başrol oyuncusu kadın
yokluğuna lanetler yağıyor tepemde
çığlıklarına alışkın şehir kızgın
sessiz kalışına
serzenişlerime ağlıyor dört duvar
kimsesizlikten düşüyor alın terim

anlamsızım...
ıssızlığımda sahile vuranım
deliyim...
sığındığımda aklım olanım

ben olmasam da duyarım
sen konuş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643304/sen-konus.html>

Şiir'e Bıraktım

Yalana dair ne varsa
Bulaştırma toprağıma kadın
Nadasa bıraktım
Kısırlaşan,
Yanımda olanın izlerinden sürülmüş ,
Her yanımı!..

Tırnak aralarımından tohumlar ekmişim
Sulanarak göz pınarlarımından büyüsün diye
Kırıldı yüreğimde ektiğim aşklarım

Gözlerin değmesin , yine canım yanar
Dokunma kadın!..

Şu uçsuz bucaksız gördüğün toprak
Bir tadımlık aşk vermiyor
Bir damla sevgi ekilmiyor

Ve hasat zamanı, hiç gelmiyor artık
Yaklaşma kadın!..

Küskünlüğüm sana değil
Senden değil karanlık bakan gözlerim, oysa
İstemez miydim kahveye dönmüş gözlerinden asılmayı
Aşk'tan kelimelerle çoğalmayı

İstemez miydim
Ağlatma kadın!..

Aşka dair ne varsa
Yaklaştırma kadın
Şiir'e bıraktım
Tadını aşk'ın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675014/siir-e-biraktim.html>

Yansima

İliklerine kadar boşalan düşüncelerimin
Randevusuna geç kalan bir ölümden ne farkı vardı ki...!

Takvim yine aklından geçenleri söylese
Ne çok günlerim ölecek ardına bakmadan.
Dünden kalan aşkları hangi sertlikle kopardığımı
Işığını söndürdüğüm yıldızlardan anlayın.

Buğulu camlarda teselli arayan her çocuk gibi
Dokunsa elleriniz lanetime
Sonsuz bir gûnahtan arınacaksınız.

Mavi bir gecenin suskunluğundan savrulduğuma bakmayın
Arta kalan vakitlerimde insanlığınıza kıyameti kopartan bendim.
Dudaklarımın arasına sıkıştırdığım onlarca küfür
Bir çırpıda düşse
Kendinizden bilirdiniz ölümü.

Pencereme konan yansımalara
Sürekli sensizlik çizen
Kaç zavallı büyüttüm içimde
Anlayan anlamayan ne varsa koltuk altına sıkıştırılan
Ya ölmeyi bekliyor
Ya da
Sevilmek için can atıyor.

Şehrimin ışıklarında kendini aramaktan vazgeçen herkes
Ağır aksak geçse de aklımdan
Bu kaçınıcı mevsimim
Ve bu kaçınıcı aşktan düşürülüşüm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699881/yansima.html>

Biliyorum

Şimdi!
ben sana ne söylesem inanmazsın
dünden kalan yalancı sezgilerinle

Avuçlarımda kokun
dudaklarına değen dudaklarım
yokluğuna kanıyor
üstelik şehrin ışıklarını da ben söndürdüm
kimse görmesin diye seni
ama sen inanmazsın

Ve duymazsın
aklıma her dokunana
sen diye küfürler savuruyorum
yüzüne bile bakmadan
üstelik nazlanmana da aldırmiyorum artık
bin türlü kavgadan kalan

bilmezsin

saçlarından asıyorum özlemlerimi
gideceğini bile bile...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751701/biliyorum.html>

Otuz

Yaşım alabildiğine otuz
gözlerim alabildiğine dalgın

Bir cehennem yangınından kaçırılacak öncelikler gibi
dar ağacına aşklarını kazıyan sevgililerden kiskanıyorum ölümü
Kendini doğuran binlerce gündün uyanıyorum bu şehre

Yüzünden düşen onlarca benden başlıyordu sorular
Oysa temelinden çalınmıştı aşk
Çareyi cevaplarda arayan varoşlar gibi
çarpiyordu cümleler sağa sola

İntikam duygusu nefrete boğulan renkler gibi
başıma üşüşüyor bulutlar
en sevdiklerimden başlıyor ıslatmaya
çiçekler, peygamber kuşları...

Gözlerinin hatırına siyaha çalıyor gece
gökyüzüne hilal çizen çocuk oluyor
adı meçhul sokak lambası

Geçmişini affeden binlerce günahattan sıyrılıp
tövbemi saklıyorum her zamanki yerinde.

Ölmeyi bahane eden intihar gibi
takıyorum ilmeği boynuma
acemi cellatlardan kurtarıyorum aşkı

Ve biten bir günün sabahında
Yaşım alabildiğine otuz
gözlerim alabildiğine aşık.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/757558/otuz.html>

Zor

[italik]Beni anlamak zor kelimelerle;[/italik]

Gözlerimden düşenlerle büyüyor Üsküdar
Anlatsam sıradan duruyor
Anlatmasam öksüz hissediyorum kendimi
Biraz da gariplik var ruhumda
Kendi kendimle geçinemiyorum...

Hani sen
Biraz önce şu köşeyi döndün
İlk adımın düştü ya sokağıma
Gözlerin daldı gözlerime
Hani girdabına çektin ya
Yüreğim hızla vururken
Öksüzlüğüm düştü yanaklarımdan

Orta yerde duruyor şimdi

Pis bir sırtış varken yüzümde salınışına
Kirlerimle geçtiğin yolda arınıyorum
Aşk"tan aşk"a vuruyor kelimelerim
Garipliğim düşüyor aklımdan.

[italik]Seni anlatmak zor kelimelerle.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761402/zor.html>

Yolun sonu

yolun sonu
ihtiraslı zayıf sıska bir adam
iki kelime düşmez dudaklarımdan
dudak tiryakisi
çevirir durur sayfaları
gözlerim dolanır sen her iç çekişinde
aklıma sahip ol Allah'ım
ama ben böyle mi sevmeliyim?

böyle beklemeli
yağmur iliklerime işlerken sokak köşelerinde
kokusunu duymalıyım
benim şehrimde içtiği beş çayından
peşinden sürüklenmeli aklım
el ayak paramparça düşmeliyim önüne
susmalıyım

ben
böyle sevmeliyim Allah'ım
sırtım kambur ve suratım asık olmalı yokluğunda
acı çekmeliyim
saç sakal dağınık derin izlerimde adı olmalı
Mecnun olmalıyım sevdiğine Leyla'sını gördün mü diye soran
son busesi alnımda durmalı
gülmeliyim

sevmeliyim Allah'ım
içim kanamalı sesinin uzaklığına
göz görmemeli gözlerim
dudaklarım açılmamalı adından sonra
dokunmalıyım
uzakta dursa da ruhuma

yolun sonu
ihtiraslı uzun şişman bir adam olmalıyım
tek kelime olmalı dudaklarımda
kördüğüm olmalı aşk
dönüp durmalı
aklıma sahip ol Allah'ım
ama
ben böyle ölmeliyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784850/yolun-sonu.html>

Kırmızı

hayatın bir köşesinde
büzülmüş yalın ayak kimsesizliğim.
elde avuçta ne varsa tüketilmiş bir gençlik
çeyrek ekmek için dilimlenen ömür
şimdi düştü salyası lokanta camından özlemlerimin.
bir sen eksiksin yokluğumdan
bir de ben...

sabahı getirmez ayaz bu geçmiş
avuçlarımdan yaşanmamış onca hayal düşerken
bir viran köşeye sığınır aklım
gölgesinde bin bir gözyaşı
bir ailem eksik beni koruyan
bir de sen

kaç sokağın ortasında haykırarak
küfür ettiysem hayata
ve üç kuruş için koşar adım kaç kalp kırdıysam affedin
bilin uluorta o kadar da tükürüldü alınma
kaçamadığım tek hikaye kendimi gizlediğim
bir de seni

sözsüzüm...
erketede bekler umut
yitik düne inat
kırmızıdır gözlerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812296/kirmizi.html>

Yıkım!

Biraz sonra bu sayfa açılır. Sana dökülenleri görürsün gözlerinin içi gülerek. Ben yastığın kenarından düşen gözlerle yoluna bakarım, geliyor musun diye...!

yıkımından çıkıp
hayatın avuçlarına bırakırken kendimi
söz yitiminde kalan bir sevdanın tam ortasında düştü yüreğim
ne söyleyecek bir kelime var
ne tenine dokunacak cesaretim
düştüğüm ardın
ve gözlerimle sunabildiğimdir alazdan aşkım

sevgili
uzun saçlarının kızılı henüz düşmüşken tualimin orta yerine
esen rüzgara binip gelen kokun yakıyor genzimi
şakaklarımdan bir bir damlıyor kızılına sarı bulanmış özlemim
düştüğüm gönlün
ve avuçlarımda ter içinde tutabildiğimdir aşkın

şimdi bu sayfa kapanır. Sana dökülenlerle kaparsın gözlerini tebessüm ederek. Ben yastığın kenarında nemli gözlerle bakarım yoluna, gelmedin diye...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824886/yikim.html>

Kâlû-belâ

yatağın bir yanında
küşkûn avuçlarımda seni seyretmek
güneşin sarı kızgınlığı gitmiş serin bir an
üşürüm...

dolmaz bir/den dakikası
zamanı ıslatmadan dudaklarımdaki nem
tavşan dişlerini dilenir
kanarım...

parmak uçlarım acır
düşkünü saçlarına dokunmadan
bedenine saçılır
toplarım...

açılır kimsesiz kapı henüz uyanmadan
çıkırım
ruhuma sensizlik sarılır
ağlarım...

çekilir dizler yokluğuna
sıcaklığını arar
saat sıfır iki elli beş yorgundur ruh
uyurum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828537/k-l-bel.html>

Az Kaldı

Canım diyerek
geçiyorum eş dost sohbetinden
sen uyurken
İsmin aylak aylak dolaşiyor aklımda
Aklım karışıyor
Aklım
Sende duruyor...

yüzüm düşüyor dudaklarım buruşuk
genzimde kalır özledim demek
ağlar dururum
anlamazsın ama anlamsızlaşırım uyandığın gün

içimi bir is kaplar dumanı tüter ateşin
tutukludur elim elimde yanarım
dizeler düşer şirden
ben dururum ulu orta geçmişte
üstü çizilen ne varsa

Canım..!
aşk 'a az kaldı
Hoş Geldin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830275/az-kaldi.html>

Ölü Mezarlığı

Söndürün ışıkları derdi
saat 22:00'ı vurduğunda televizyondaki amcalar.
O yüzden;ışığını çoktan söndürmüş
teyzeler, abiler, ablalar ve gözlerimde yetim kalmış aşıklar
hey sen
köşe başlarında giyotin çalan çocuk!
bizim oralarda
kadavraları hep aynı yere gömerler

kalbime!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840700/olu-mezarligi.html>

GEL/SEN

Birer birer
Dimadımdan dökölüyor sana ait olanlar
Elimde kalanlardan
Bir sen çıkmıyor artık
Gözlerim nemli bakıyor resmine
Resmin kırık dökük çerçevesinden bana gülüyor.

Zamanı doldururken geçsin diye
Çuval çuval
Sensizlik koyuyorum içine bir an geçmiyor
Ellerim korkak dokunuyor resmine
Resmin kırık camından bana kesik bakıyor
Kızgın yine...

Şimdi ...
Biraz ileride hep konakladığım sessizlik var
Hani gözlerimin tenine değdiği
Avuçlarımın avuçlarında terlediği
Ve dudaklarından aptal gibi düştüğüm yere
Gidiyorum...

Şimdi gidiyorum...
Biraz ileride hep konakladığım sensizlik var
Hani yokluğunda şiir şiir akan
Gözlerimin neminden yağmur olan
Ve ardına düşmek için dermanım olmayan yere

Resmin yanımda da
Gözlerim nemli bakıyor yine
Dökük çerçevesinden izlerim düşüyor
Gittiğim yere

Şimdi gidiyorum!

Hani istersen
Hani gelirsen

Bul diye.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846073/gel-sen.html>

Bilsen Diyorum!

Gözlerine bakıyorum
derin ve ürkek inen kapaklarıyla saklıyorum kendimi
adını dudaklarımdan düşürmüyorum bir sen benim olsan diyorum yalnızca
bir sen dokunsan bir sen gözlerimi tutuştursan geç kaldım korkusunda
avuçlarına düşüp uyusam sıksan beni sıksan ve bırakmasan uluorta
içimin karartısında dışımın savruluşunda dursan
gözlerimin ferinden ellerimin terinden salkım saçak fışkırsan

Gözlerine bakıyorum
yorgun bir gecede odamın bir köşesine yığılmışken
karanlığı siper etmişken kendime ve gizlenirken kimsesiz kaldığım aşklardan
siyah siyah sırtıyorum gölgeme
bir sen benim olsan diyorum kendi kendime
adını düşürmüyorum dudaklarımdan benim olsan diyorum yalnızca
bir sen öpsen diyorum bir sen dokunsan ağrılarım

Ürkek gözlerine bakıyorum
hazır salıvermişken duygularımı peşin sıra dökülüp kurtulayım istiyorum
siyah beyaz seviyorum seni
tek kanallı oradan oraya gidemediğim televizyon gibi
gecenin bir yarısı açıklıktan kıvranırken bulduğum kuru ekmeğe gibi seviyorum
adını düşürmüyorum dudaklarımdan biz olsak diyorum
bir biz doysak aşka diyorum tüm bencilliğimle bir biz kalsak

Bugün, adın dudaklarıma düşmüyor ve kelimelerim üşüyor
Hadi gel ört üstünü!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/862985/bilsen-diyorum.html>

Sarhoş

Tatlı esişinin ardında
Yorgunluktan yıkılırken gövdem
Parmak uçlarımla resimler çiziyorum kağıda
Göz bebeklerimde dolaşan birkaç silüet
Tanıdıklarımın
Eski çok eski...

Evimin bir duvarı
Kenarları seni seviyorumlarla süslenmiş çerçeveler
Tahta...

Birinin gözüne vurulmuşum
Birinin aklına
Diğeri benden kaçmış...

Birinden ruhuma
Birinden bedenime iz kalmış...
Hepsi yalan

Korkularım karışır yine
ve kokusu yeniden alışır bedenime

Devşirme bir yalnızlık anlatır
sarhoş dudaklarım
Gidip gelen aklım
kaç yalan bulur özledim diye

Bilmiyorum, nasılsa sarhoşum
İnanmayın işte !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869909/sarhos.html>

SEN

Bir akşam üzeri
kimsesiz bir sokağın ucu
sessiz bir fırtınada
iliklerime kadar düşüyorsun gökyüzünden.
Gözlerimde üşüyorsun
bir köşesinde hayatın.

El avuç açmadan güne
gecenin nar yüreğinden
sözlerime düşüyorsun.
Arasında uykunun
serzenişlerimde duruyorsun öylece
adın diline dolanıyor yatağın.

Bir akşam üzeri
kimsesizliğimin üzerinden
sessizce geçiyorsun.
Üzerime sınıyor kokun
siniyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877712/sen.html>

Şımarık :)

ipotek dokunuşlarla süzölmek teninde
mutluluk verse de zaman zaman

sensizliğı neyleyim dedikçe
şımaran sevgili..!

yüzüm suyum hürmetim
kalmamışsa aklında
giderim haberin ola..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894904/simarik.html>

Vakitsiz Arzu (2)

Mide krampı,
Aklımın ucunu kemirirken
Şehvetli bir bakışa
Çalıyor gözlerim...

Arşa yükseliyor içimden geçenler.
İçimden hep bir kırmızı,
hep bir yeşili sevmek geliyor.

Elde yoğruluşun
ve sıcaklığın acıtırken içimi
Arsız duygular içinde,
dudaklarımın sabret dediği yerdeyim...

Yeter,
kalbim acıyor!

Çiğ köfte....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/919884/vakitsiz-arzu-2.html>

Bilirim

Her sendelediğimde göz pınarında
bilirim ki
gizliden gizliye yağmurda
özlemine dindirirsin...

Sinene vuran her yangında
kulaklarımın uğultusu
yanaklarımda ateş topları patlatır..

Cahilliğim sevgisizliğime denktir.
Hislerim ruhunun aynası...

Bilirim
anlatmayı da
ağlatmayı da
sevmezsin...

Ondandır
ikimiz de yağmuru çok severiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/924253/bilirim.html>

Diken

soğuktu
ve küfürbaz aşklardan yorgundu ruhum
diken diken her yatağın üzeri şimdi
ölüm solumakta kalbim
kirliyim...

bir kurna başında kırklanıp
öylece sıkıca sarılmak istiyorum kefene
sokak çocuğu gözlerim açık olsa
ve açlığım yazılsa bir şiir dizesine
yeter, gülerim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/924465/diken.html>

Ben bilmeden

Aşık olunca ben
Kiraz çiçeği koparırım gökyüzünden
bahar çalmadan kapımı
rüzgar tenimi okşar
kelebek mevsimini açar ben bilmeden

Sonra
Kınalı bir şiir olurum ellerinde
Yaz çalmadan kapımı
Uzak mı uzak bir çilek kokusu sarar şehrimi
gözlerin ısıtır içimi
ve
ağustos eylülünü çağırır ben bilmeden

Şiir Gözlü/m
Temmuz sonbaharımı çalmış yine cebimden
bu yüzden yağmur düşmez yanaklarıma
kış çalmadan kapımı
yine gözlerin düştü aklıma

Oysa
Akıldan yoksun
Geceye dillenir özlemim
hem gelmezsin
hemde sırtını sıvazlarsın şubatın ben bilmeden

Altı üstü bir özlem dedikleri yerdeyim!

Peki, sen neredesin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/956883/ben-bilmeden.html>

Sahte Arzu

[italik]"Arkadaş dediğin seni sırtından bıçaklamaz. Yalancı üzüntülerle; sen ağladığında sakın ağlama der!"
[/italik]

on yedi yaşında
beyaz yüreği gibi teni
yosun bakışları vardı sarı ceketinde gizli
dudakları vardı alını sürdüğünde titreyen
üzerinde küçük bir ben
giden damarlarında ben olan bir kalbi vardı
on yedi yaşında...

gecenin bir yarısı üç çift el
salyalarını salarken yatağının bir köşesinde
yorgun bedeninden çözüp ellerini
artık mor dudaklarından
her hayır düşüşüne bir bıçak indirirken
tam on dokuz yerimizden vurulduk
sen ve ben

maviden, özgür çarşafını sarmışken kan
morarmış dudaklara mosmor gözler yakıştırmıştı caniler
yosun gözler bakakalmıştı
son kez gülen resmine
kan revan bir beden
derinliğinde kaybolmuştu ölümün
ruhundan damlalar düştü
istanbul ağladı yedi gün yedi gece peşinden

on dokuz yaşındaydı
kasımın bilmem kaçı
saat gece yarısını biraz geçerken
ve son nefesimize on dokuz kurşun sıkılırken
on dokuz ölüm doğurdum
o , yokken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973765/sahte-arzu.html>

Ters Kalp

[italik]Sonra dedim ki çilek reçeli hepsinden daha güzel...[/italik]

İlk baharda yaprak mı kopartılır sevgilim
çiçek kıskanır, ağaç kıskanır, bulutlar kıskanır
elin her değdiğinde gözlerime
en çokta avuç içlerim kıskanır.

takvim yapraklarını yırtan
güneşi saklayan
parmak uçlarıyla yıldızları söndüren kimse
söyle ona
yüreğimin ta içi kıskanır.

Sevgili
ardı ardına düşen sarı yapraklar gibi
kuru bir daldayım,
bir sen eksiksin yokluğumdan
bir de ben

Daha dün
kaç sokağın ortasında haykırarak
küfür ettiysem hayata
ve üç gülüş için kaç kalp kırdıysam
affet!
Kelimelerimden düzgün tek cümle çıkmıyor artık
çünkü Aşk'tan çalışıyorum yaşayarak.

Bugün
avuç içlerimden onca yaşlar dökülürken
sabahı getirmezsün bilirim
bu yüzden viran bir köşeye sığınır aklım

Şimdi
Gelip geçen zamanı
akrep mi tutar yoksa yelkovan mı
bilmem ama ben en çok başak mevsimini
temmuzda severim
bu yüzden çilek kokar avuçlarım.

[italik] yirmi beş temmuz iki bin on altı[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1036837/ters-kalp.html>

Uykusuz Festival

Bir yaprak daha soldu elimde
daha önce de başıma gelmişti desem inanmazsın
O yüzden içimde öldürdüğüm doğrular

Gece solan aşklar ve üstünüze doğurduğum gülüşler
adım adım çoğalıyor avuçlarımda
özledim demenin
kokusu kemiriyor burnumu.

Oysa;
birden bire oluyor her şey
gökyüzünü boyayan maviler
kıtaları birbirinden ayıran özlemler
ve şiir,
şiir öldüren ısıklar
birden bire çoğalıyor içimde

Sonra;
Yarım aklım kül tutmazken yine
ve git dediğinde gelmezken şehrim
olağan sesiyle kim duyar
eksik kalmış sayfamın sesini

Şimdi!
Git dediğin yerde kalmışken ben
ve şehrimde henüz kurulmamışken festivalin
şiir yazmanın mazereti uyutmaz beni
bu yüzden uykusu eksik kalır şiirim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107230/uykusuz-festival.html>

Yağmur

Ellerimi bırak sevgilim.
Nerede öleceğimi biliyorum.

Narkoz sonrası
ıslatmak için
ölü bir kente hazırlanır yağmur.
Önce
giyotin çalar rüzgar
sonra
camdan yaptığım her şey kırılır gökyüzünde.

Beş parmağına tek kahve sığdıran
ve çatlamasın diye kalbine yakın tutan
bir kadın çarpar duvarlarıma

Oysa ben
Gözlerimi kapatıp
giden onlarca saatin
kadranından asıyorum kendimi.

Sırtımda
sensizlikten kalma bir kırbaç.
Özlemekten olsa gerek.

Şimdi
Ellerimi bağlayıp dur demeli aklımdan geçenler
Ve hiç gitmeyecekmiş gibi kalkmalıyız masadan.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109950/yagmur.html>

iki

[italik] Bu sabah pazartesiyim[/italik]

ter kan içinde doğruluş yataktan
üzerimden yeni düşmüş ten kokusu
burnumun ucunu görebiliyorum gözlerimi şaşşı yapınca
sen önümden geçsen de iki geçmesen de

durağan bir nefes
solgun bir gün
el avuç boş
gelsen iki kez seviyorum
gelmesen iki

düzenim savruk
yatağım bozuk
karışık ten kokusu yastığım
gelsen iki kez ölüyorum
gelmesen iki

soytarı bir tebessüm
içe düşen damlalar
kar kıyamet dudaklarım
öpsen huzur
öpmesen huzur

canhıraş bir özlem
arsız bir beden
gölgesiz sitem
gelsen iki kez ağlarım
gelmesen iki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152368/iki.html>

Kırmızı (1)

Gri bir balonun
kırmızıya çalan düşüyüm bugün.

[italik]Sevgili![/italik]
Kelebeğin Rüyası'ndayız!
şefkatimin hatırını kırıyoruz##
saatimin kadrından bakarak

[italik]Sonra[/italik]
yakasını açıyorum gökyüzünün
parmak uçlarıma değiyor yıldız
alaturka bir sese uyanıyoruz.

[italik]Sevgili![/italik]
kifayetsiz aklım sorarken
usul usul bu kim diye
seni düşürür bir akşam vakti gözlerim
sabahı getirmeyen ayaz
şefkatimin üstünü örtüyor
saatimin kadrından bakarak.

[italik]Sonra[/italik]
Sesli şarkılar çalan bir kadın açıyor güneşin perdelerini
sessiz harfler birikiyor dudaklarımda
Gülüşüme sığdırıyorum üç harfi

[italik]Şimdi![/italik]
mevsimsiz bir şarkının adında arıyorum kendimi
ve sana düşüyorum.
Tutuyorsun!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303897/kirmizi-1.html>